

skulde arbejde paa dette Omraade at skaffe Justerling af Maal og Vejeredskaber til Veje, men han skulde ogsaa være Ministeriet en Støtte ved enhver Ting, der skulde udføres i denne Henseende, saasom Arbejdet med Tabeller ved Sagens videre Udarbejdelse, hvis der skulde lades ny Bestemmelser paa forskellige Omraader; det synes mig ogsaa at ligge naturligere hos en kongelig Embedsmand fremfor hos en enkelt Bys Øvrighed. Jeg kan ikke se, at det kunde volde nogen Betænknelighed for Lovforslagets videre Fremme, idet den paagældende Embedsmand maatte faa en fornøden Medhjælpssum ved Bevilling paa Finansloven til Udførelsen af disse Arbejder, som i den første Tid vilde være meget betydelige, men senere hen vilde være simple. Jeg tror, at Sagens Gennemførelse vilde blive støttet paa denne Maade fremfor paa den Maade, Lovforslaget har opstillet. Dette vilde jeg, som sagt, meget gerne udbede mig Tingets Velvilje over for, og jeg skal kun bemærke, at det ikke vil gribe ind i de øvrige Bestemmelser, som vi have, at Maalingens og Vejningens Foretagelse er gjort til en kommunal Institution. Det har nemlig intet at gøre med hele Stytemet om Justerredskabernes Tilvejebringelse, Indførelse og Tilfredsørelse her og andetsteds. Det ligger bedre i Statens Haand end i den enkelte Kommunes Haand.

Judenrigsministeren (Hørring):

I det hele taget er dette Lovforslag blevet modtaget velvilligt her i Landstinget, og anderledes kan det jo heller ikke godt være, efter at Landstinget har vedtaget et tidligere Forslag af Regeringen i denne Retning. At der imidlertid er kommet Røster frem mod Forslaget, er jo ikke andet, end hvad jeg havde ventet; thi det er en saa stor Reform, at det skulde være underligt, om den allerede, før den havde faaet nogen som helst Veljighed til virkelig at arbejde sig ind i Befolkningen, skulde kunne blive modtaget med Velvilje af dennes brede Lag. Det kan ikke ventes paa nogen Maade. Der staar den større Del af Befolkningen over for noget nyt og noget ukendt, noget, som den ser paa uden rigtig Forstaaelse, ikke uden en vis Frygt. Imidlertid ere vi jo ganske særlig heldigt stillede i saa Henseende. Thi er der noget, som skulde kunne imødegaa en saadan Opfattelse hos de brede Lag af Befolkningen, saa er det netop det Faktum, at denne Reform er indført i andre Lande, og er indført der, uden at det har voldt de store Vanfærligheder, man her i Landet er bange for. Det metriste Stytem har jo holdt

sin Indgang nu i de europæiske Lande, det ene efter det andet i Løbet af dette Aarhundrede. Og, hvad vi maa lægge særlig Vægt paa: det er ogsaa kommet til vore Nabolande. Det er kommet til Norge og Sverige, og der er dog vel ingen, der vil paastaa, at naar Norge og Sverige have kunnet indføre denne Reform, uden at der derved er sket større Ulykker for Befolkningen, at vi saa ikke ogsaa skulde kunne gøre det. Der er jo ingen Tvivl om, at vor Befolkning staar mindst paa det samme Standpunkt med Hensyn til Intelligens som Befolkningen i Norge og Sverige — jeg vil ikke paa nogen Maade sætte den over de andre, det er ikke min Mening at ville hørde os et Fortrin i saa Henseende, men jeg siger blot: Ingen her til Lands vil paastaa, at vi staa lavere i Intelligens end Befolkningen i Norge og Sverige; men hvorfor skulde vi saa ikke kunne gennemføre en saadan Reform som denne? Jeg skal villig erkende, at der selvfølgelig er en Mængde Mennesker, der aldrig nogen Sinde ville lære at behandle de ny Maal, som dette Lovforslag indfører. Det vil alene hidrøre fra den Omstændighed, at den Veljighed, Folk overhovedet have til at tumle med Maalbestemmelser, er saa overordentlig ringe. Der lever jo en Mængde Mennesker, for hvem Livet gaar den ene Dag efter den anden, uden at de egentlig have nogen Veljighed til nærmere at tænke over, hvad Maal og Vægt o. s. v. er. Men det Hensyn, som man kan tage til deene Del af Befolkningen, svinder jo aldeles bort, naar man ser hen til, at det for dem har saa overordentlig ringe Betydning, om denne Reform kommer frem eller ikke. De kunne virkelig leve deres Liv ganske roligt, hvad enten Verden uden for dem regner efter det metriste Stytem eller efter det tidligere Maal- og Vægtstytem. Den ringe Indvirkning, dette kan have paa disse Menneskers Liv, vil ikke blive følt af dem i nogen nærværdig Grad, men paa den anden Side er det lige saa sikkert, at der er en meget stor Del af Befolkningen, for hvem det vil være en overordentlig Lettelse at faa det ny Maalstytem indført, og i saa Henseende maa man sikkert se videre end jeg tror, at navnlig det ærede Medlem fra 6te Kreds (S. Pedersen) har set. Det gælder alle Smaahaandværkere, de ville opnaa meget her igennem. Det ærede Medlem talte saa meget om, at Smederen, der laver sine Møbler, tumler med det nuværende Maalstytem og skulde have ondt ved at vænne sig til det ny. Det er slet ikke Forholdet. Vore Møbler blive for en stor Del — jeg tror at turde sige hele Landet over